

บทคัดย่อ

เพื่อสนองนโยบายภาครัฐที่รณรงค์ให้ปี พ.ศ. 2541 – 2542 เป็นปี Amazing Thailand กรรมการพัฒนาชุมชนและองค์กรบริหารส่วนตำบลปลายโพงพางได้จัดทำหน้าที่บ้านเริงอนุรักษ์แบบโรมสเตอร์โดยเน้นให้นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยให้ทัวร์ทางเรือตามคลองและพักค้างกับครอบครัวในบ้านทรงไทย

โครงการหนึ่งบ้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยปลายโพงพางจึงถือกำเนิดขึ้นเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2542 ภายใต้การบูรณะกษาของผู้นำชุมชนอย่างเป็นทางการที่ได้เลือกให้เป็นศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว อันได้แก่ บรรณาการสองฝั่งคลองและบ้านทรงไทยที่เหมาะแก่การนั่งเรือชม วิถีชีวิตชาวบ้าน การพักค้างกับชาวบ้านในบ้านทรงไทย คุณวิธีการประกอบอาชีพดังเดิมของหมู่บ้าน หรือภูมิปัญญาของชาวบ้านในการทำประมง และการชนหินห้ออย โดยที่การท่องเที่ยวทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้แนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าบ้านกับผู้มาเยือน การแสวงหาความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสัมพันธภาพ เพื่อเชื่อมคนจากสองวัฒนธรรมเข้าหากัน

ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่นับร้อยที่เดินทางเข้าสู่หมู่บ้านแห่งนี้ เพราะเมื่อปีก่อนโลกเต็มไปด้วยการผลิตซ้ำ เช่น การพิมพ์และภาพถ่าย และสื่ออิเล็กทรอนิก คนจำนวนมากเชื่อว่าโลกของพวกเขามีความเป็นของแท้ มันจึงเป็นแรงผลักดันให้คนจำนวนมากออกเดินทางเพื่อค้นหาความเป็นของแท้และความเป็นอุดítที่พวกเขารู้สึกว่าสองสิ่งนี้ยังคงมีอยู่ในสถานที่อื่น หรือเวลาอื่นที่เรียบง่ายกว่าสังคมที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงและไร้ความแน่นอนของพวกเข้า เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยวนับร้อยที่เดินทางเข้าสู่หมู่บ้านแห่งนี้ในแต่ละปี หลายคนต้องการพิสูจน์ความเป็นของแท้ เช่น การค้าทางน้ำ การสัญจรทางเรือ การคุยคุยกับชาวบ้าน สื่อโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ให้เห็นด้วยตาตัวเอง ในขณะที่อีกจำนวนไม่น้อยพยายามดึงดูด และให้การเดินทางครั้งนี้นำพวกเขากลับสู่อุดítในวัยเยาว์ในบ้านทรงไทยริมคลองกลางสวน ท่ามกลางธรรมชาติอันสงบที่พวกเขายังไม่เคยพบเห็นมาก่อน โดยที่ส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าบ้านกับผู้มาเยือนที่เป็นหัวใจของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเท่าที่ควร

และเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังกล่าวขึ้นมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิตของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม และกับชุมชนโดยรวม

Abstract

As a part of the Amazing Thailand programme initiated by the Tourism Authority of Thailand for the year 1998-1999, the Community Development Department and Plai Phongphang Administrative Organisation had initiated a tourism and heritage conservation project, giving tourists a chance to stay with local people, living with them in traditional Thai house, witnessing local culture, and sharing their ways of life like commuting by boat.

Named as “Thai House Conservation Project for Tourism”, the project was eventually established in Tambon Plai Phongphang on June 16, 1999 under the direction of a local leader who was then Kamnan (chief of Tambon) and the chairman of Tambon Administrative Organisation. Sensing the high potential for such a programme, he selected a few traditional Thai houses for foreigners to stay which would also provide them with an insight into the local lifestyle and age-old profession of palm sugar making, local fishery, and spectacular fireflies.

This tourism plan established under the eco-tourism concept, with the underlying emphasis on relationship between hosts and guests, helping them to learn about each other and thereby bridge the gap between people from different cultures. The attractions that the village offered met the longing of many tourists as life in the modern world bombards everyone with stereotyped images through print, visual and electronic media. Many feel that their world is not genuine and set off on a journey in search of authenticity and a romantic past which they feel their society has lost.

However, the study has found that dozens of tourists began to travel to this village each weekend to enjoy the rustic charm and the authentic way of life of the people there. Unfortunately, many of these tourists only paid attention to the pleasure part of the trip rather than the core of eco-tourism: the relationship between hosts and guests.

But inevitably, the eco-tourism did not only bring tourists to this village but it also brought some unmistakable changes to the hosts' lifestyle affecting the community, both directly and indirectly.